

מ"י 45000/12/15 - משטרת ישראל - היחידה הארצית לחקירות הונאה נגד משה דדון

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 45000-12-15 מדינת ישראל נ' דדון
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט אביב שרון

משטרת ישראל - היחידה הארצית לחקירות הונאה המבקשת

באמצעות רפ"ק דני יופה

נגד

החשוד

משה דדון

ע"י ב"כ עו"ד מירי הרט ועו"ד אבי חימי

החלטה

1. בפני בקשה לפי סעיף 44(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן - **חוק המעצרים**) להארכת תוקף של התנאים המגבילים בהם שוחרר החשוד ממעצרו בהתאם להחלטות בית המשפט מיום 14.1.16 ומיום 11.2.16, למשך 115 ימים נוספים.

2. החשוד, ראש המועצה האזורית מטה יהודה, נעצר על ידי המבקשת, לאחר קיומה של חקירה סמויה, בחשד לביצוע עבירות מין, לקיחת שוחד, הלבנת הון, סחיטה באיומים, קבלת דבר במרמה, הפרת אמונים, האזנת סתר ושיבוש מהלכי חקירה. על פי החשד, ביצע החשוד עבירות מין כלפי עובדות המועצה הכפופות לו. כמו כן, לקח החשוד שוחד מאנשי עסקים ומיזמים, תוך שהוא מלבין הון, ובתמורה היטה לטובתם מכרזים. עוד על פי החשד, סחט החשוד גורמים שונים, האזין שלא כדין לעובדי המועצה ופעל לשבש מהלכי חקירה.

נקבע על ידי בית המשפט כי קיים חשד סביר שהחשוד ביצע את המיוחס לו.

3. ביום 14.1.16, לאחר כ-25 ימי מעצר, הוגשה לבית המשפט בקשה לשחרורו של החשוד בתנאים מגבילים, הכוללים "מעצר בית" מלא למשך 30 ימים, הרחקתו מן המועצה למשך 60 ימים וערבויות כספיות. בית המשפט נעתר לבקשה בחלקה, תוך שהוא מתייחס לתנאי "איסור העיסוק" ולאורך התקופה המבוקשת, וקבע כך - **"בית המשפט במסגרת הליך זה, לא ינשל נבחר ציבור מתפקידו, לא ימנה תחתיו אדם אחר, לא יגרום להשעייתו, ובוודאי שלא יפגע בבחירת הציבור. אם קיים חשש כזה או אחר, כפי שהציג נציג המבקשת, קיים הליך מנהלי ברור, הקבוע בחוק, היועץ המשפטי לממשלה רשאי לפנות בבקשות שונות לגורמים המתאימים, כונסה וועדה, המכונה וועדת השעיה, הדנה בעניינים, ובית המשפט הזה לא יחליף את אותו הליך"**.

החשוד, איפוא, שוחרר ממעצר בתנאים הבאים:

א. מעצר בית לתקופה של 10 ימים מיום 15.1.16.

ב. הרחקה מכל עיסוק הקשור למועצת מטה יהודה, לרבות החברה הכלכלית, למשך 10 ימים נוספים, מתום תקופת מעצר הבית, כך שנאסר עליו לפעול במסגרת תפקידו משך תקופה זו.

ג. איסור יצירת קשר עם המעורבים בפרשה למשך 20 ימים.

ד. עיכוב יציאה מן הארץ למשך 180 ימים.

ה. הפקדה בסך 50,000 ₪.

ו. התחייבות עצמית וערבות צד ג' בסך 100,000 ₪ כל אחת.

4. ערר שהגישה המבקשת לבית המשפט המחוזי מרכז התקבל ונקבע כי החשוד ישהה במעצר בית למשך 14 ימים והוא יורחק ממוסדות הקשורים למועצת מטה יהודה למשך 21 ימים מתום מעצר הבית, תוך איסור יצירת קשר עם המעורבים בפרשה לאותה תקופה (עמ"י 29335-01-16).

5. ביום 11.2.16 נדונה בקשה לעיון חוזר שהגישה המבקשת בה נטען כי בידיה ראיות להפרת תנאי השחרור על ידי החשוד, לרבות הפרת תנאי ההרחקה מהמועצה והטרדת עדים. בית המשפט התבקש להורות על הרחקת החשוד ממוסדות המועצה למשך 145 ימים וכן להורות כי החשוד ישהה במעצר בית למשך 14 ימים. לאחר שעיון במסמכים שהוגשו לעיונו, קבע בית המשפט כי לכאורה **"החשוד נקט במהלכים בעלי פוטנציאל לשיבוש החקירה"**. לאחר ששב והזהיר עצמו שמא בפניו בקשה להשעייתו של נבחר ציבור "במסווה" של בקשה לעיון חוזר לצורך ביצוע פעולות חקירה, קבע בית המשפט כי **"עיון במסמכים הנ"ל בהחלט מלמד שהחשוד נוקט במהלכים שבכוחם להטריד עדים, לשבש את החקירה, והוא אינו מקפיד קלה כחמורה על תנאי השחרור. נראה כי החשוד לא האזין לאזהרת בא כוחו כפי שמצאה ביטוייה בדיון מיום 29.12.15: 'כולנו מבינים ששיבוש זה גזר דין מוות האחרון לחשוד', וחבל שכך"**. בית המשפט קבע, איפוא, כי הבקשה מוצדקת, אך רק לתנאי בדבר ההרחקה. לאור זאת, אסר בית המשפט על החשוד לעסוק בתפקידו כראש מועצה למשך 30 ימים נוספים.

6. עתה, עותרת המבקשת להאריך את המגבלה בדבר איסור העיסוק והרחקת המשיב מהמועצה ומוסדותיה.

למשך 115 ימים נוספים. נציג המבקשת הגיש לעיוני נספח סודי **במ/1** וכן, את חומרי החקירה המצביעים על פעולות שיבוש בהן נקט, לכאורה, החשוד ושהיוו את הבסיס לקבלת הבקשה לעיון חוזר (**במ/1-במ/8**). לטענתו, חומרת החשדות נגד החשוד והיקפן, החשש הכבד לשיבוש והדחת עדים, והחשש כי חזרתו של החשוד למקום עבודתו עלולה להקל על ביצוע עבירות דומות בעתיד, מחייבים המשך הרחקתו מהמועצה האזורית מטה יהודה. הוצגה הודעה מטעם הפרקליטות לפיה הוצהר "כי קיימת הסתברות גבוהה כי יוגש כתב אישום נגד המשיב בעבירות רבות וחמורות" וכי לאור היקפו העצום של חומר הראיות שנאסף, טיב העבירות וריבוי הפרשיות, ובהינתן כי החקירה טרם הסתיימה, "תידרש הפרקליטות לפרק זמן משמעותי לצורך גיבוש כתב אישום ההולם את היקפו הרב של חומר הראיות וכן בחינת חומר הראיות שיתווסף מהמשך החקירה" (**במ/9**). עוד נטען כי בדעת המבקשת לבצע פעולות חקירה מהותיות שאם ישוב החשוד לתפקידו, יפעל לשבשן, בהיותו בעל השפעה במועצה ובעל השפעה על עדי תביעה פוטנציאליים.

7. ב"כ החשוד מבקשים לדחות את הבקשה. לטענתם, קיים נוהל להשעיית ראשי ערים וראשי מועצות מקומיות ויש לנהוג על פיו. בהפנותם לסעיף 19א. לחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם), תשל"ה-1975 (להלן - **חוק הרשויות המקומיות**), טענו כי החלטה על השעיית ראש עיר, ראש רשות וראש מועצה מתקבלת רק לאחר הגשת כתב אישום, על ידי וועדה מיוחדת, בראשות שופט בדימוס של בית משפט מחוזי, לבקשת היועץ המשפטי לממשלה, ולאחר שניתנה לחשוד הזדמנות להשמיע טענותיו. על כן, בקשת המבקשת עוקפת, למעשה, את הפרוצדורה הנכונה בה יש לנקוט. עוד נטען כי כלל לא ברור שעיסוקו של ראש מועצה אזורית, אשר הינו "נבחר ציבור", להבדיל מ"עובד ציבור", נכנס להגדרת "עיסוק" כמשמעותו בסעיף 48(א)(10) לחוק המעצרים ועל כן, לא נראה כי בית המשפט מוסמך להורות על הגבלת עיסוקו. ב"כ החשודים ביקשו להסתייג מההודעת הפרקליטות לפיה קיימת סבירות גבוהה להגשת כתב אישום כנגד החשוד, שכן טרם נערך לו שימוע. עוד הוסיפו כי לאור היקף חומר הראיות יידרש לפרקליטות זמן רב על מנת לגבש עמדה סופית ביחס לתיק. חלף כחודש מאז ניתנה ההחלטה בעיון החוזר ולא נטען כלפי החשוד ששב לנסות ולשבש את החקירה או ליצור קשר עם עדים שנחקרו. ב"כ החשוד אף טענו כי אין זה הוגן להמשיך ולהטיל על החשוד תנאי מגביל הפוגע בחופש העיסוק שעה שההגנה לא נחשפה לחומר הראיות ואין ביכולה להתגונן מפניו ולהתמודד עמו. עוד נטען כי המבקשת לא ביקשה לעשות שימוש בסעיף 48(א)(10) לחוק המעצרים במקרים קודמים ודומים.

8. לאחר שעיינתי בנספח הסודי **במ/1** ובמסמכים שהונחו בפני כב' הש' מזרחי בדיונים הקודמים (**במ/1-במ/8**), ולאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, החלטתי לקבל את הבקשה בחלקה ולהאריך תוקף התנאי המגביל עיסוקו של החשוד כראש מועצת מטה יהודה למשך 31 יום, דהיינו עד ליום 14.4.16 שעה 14:00. כמו כן, ייאסר על החשוד ליצור קשר עם המעורבים בפרשה עד ליום 14.5.16, וזאת בהתאם לרשימה שמית שתועבר לידי על ידי המבקשת בתוך 48 שעות.

9. מאחר והזדמן לי להתייחס לסוגיות המשפטיות שהתעוררו בהליך שבפני במסגרת החלטה אחרת שניתנה על ידי בעניינו של חשוד אחר, ראש עיריית אשקלון, ומאחר שנסיבות שני המקרים דומים עד מאוד, הרי שהנימוקים המשפטיים שניתנו בהרחבה בהחלטה האחרת יפים ותקפים אף לענין שבפני והקורא מוזמן לעיין שם - מ"י 8861-01-16 **משטרת ישראל נ' איתמר שמעוני** (13.3.16) (להלן - **ענין שמעוני**).

10. בקליפת אגוז אציין כי **בענין שמעוני** קבעתי שבית משפט שלמעצרים מוסמך להורות על איסור המשך עיסוק הקשור בעבירה, כאשר מתקיים יסוד סביר לחשש שהמשך העיסוק מהווה סכנה לביטחון הציבור, או עלול להקל על ביצוע עבירה דומה - זאת בהתאם לקבוע בסעיף 48(א)(10) לחוק המעצרים. עוד קבעתי כי תכלית הסעיף היא מניעתית-סיכולית והוא צופה פני עתיד. עמדתי על ההבדלים והשונויות שבין סעיף 48(א)(10) לחוק המעצרים, שחל גם בתקופה טרם הגשת כתב אישום, לבין סעיף 19א. לחוק הרשויות המקומיות, הדן בהשעיית ראש רשות, מן ההיבט המנהלי, ורלוונטי לתקופה שלאחר כתב אישום. סעיף 48(א)(10) אינו כולל שיקולים של "ניראות ציבורית" ואינו דן בשאלה אם "ראוי" או "מוסרי" שראש הרשות ישוב לעסוק בתפקידו. בבסיסו החשש שמא ישוב החשוד לבצע עבירות דומות לאלה בהן נחשד אם ישוב לעיסוקו. לעומת זאת, סעיף 19א. לחוק הרשויות המקומיות עניינו בהשעיית ראש רשות לאחר שהוגש כנגדו כתב אישום, לבקשת היועץ המשפטי לממשלה, ולאחר שניתנה לראש הרשות הזדמנות להשמיע טענותיו. כאן, השיקולים הם שיקולים של חיזוק אמון הציבור בשלטון החוק והשאלה הנבחנת היא אם לאור חומרת האישומים המיוחסים לו ראוי ראש הרשות להמשיך לכהן בתפקידו.

הנה כי כן, התכלית העומדת בבסיס שני סעיפי החוק שונה, השיקולים הנשקלים בהפעלת כל אחד מהם שונים ושימוש באחד אינו שולל את האפשרות לעשות שימוש בשני.

עוד מצאתי לקבוע **בענין שמעוני** כי יש לפרש את המונח "עיסוק" באופן מרחיב, כך שיש לכלול גם עיסוקם של נבחר ציבור דוגמת ראשי ערים, ראשי רשויות מקומיות וראשי מועצות אזוריות, אף אם אלה נבחרו בבחירות דמוקרטיות על פי רצון הבוחר. פרשנות זו תביא להגשמת התכלית החקיקתית של סעיף 48(א)(10) ככזו הבאה למנוע מכל אדם, בכל עיסוק, לבצע עבירות דומות לאלו בהן נחשד במקום עבודתו ועיסוקו. תימוכין למסקנה זו מצאתי בהחלטת בית המשפט העליון בבש"פ 2841/13 **מחמוד חדיגה נ' מדינת ישראל** (6.5.13), שם אישר בית המשפט הגבלה על עיסוקו של נאשם כראש עיריית קלאנסווה והרחקתו מהעירייה, בין היתר, מחשש לשיבוש מהלכי משפט והשפעה על עדים.

11. התייחסתי **בענין שמעוני** אף לעובדה ששימוש בסעיף 48(א)(10) לחוק המעצרים פוגע בזכות יסוד חוקתית, חופש העיסוק, זכות המעוגנת בחוק יסוד (ראה לענין זה בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' יוסף (בן נסים) סיטבון ואח'** (31.10.07), בפסקאות 29-30). ואולם, כעולה מהפסיקה, אל מול הפגיעה בחופש העיסוק על בית המשפט לשקול את ההקלה שתהא בכך בעבור החשוד לשוב ולבצע עבירות דומות, באם יותר לו להמשיך בעיסוקו, ואת הפגיעה באינטרס הציבורי שעלולה להיגרם עם ביצוע עבירות נוספות. הדגשתי כי אמנם הדברים שנאמרו ב**פרשת סיטבון** יפים אף לענייננו, אך יש לזכור כי באותו מקרה דובר על עיסוק "פרטי" להבדיל מעיסוק "ציבורי" וכי שם הוגש כנגד העורר כתב אישום ונקבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת כתב האישום, זאת להבדיל מהמקרה שבפניי המצוי בשלב מקדמי בו טרם הוגש כתב אישום, ההגנה לא עיינה בחומר הראיות ולא העלתה טיעונים סדורים לגביו והחשד הוא "רק" חשד סביר לביצוע העבירות.

12. עוד הפניתי **לענין חדיגה** ולנקודות הדמיון והשוני בין שני המקרים, אשר משותפים גם למקרה שבפניי - גם שם דובר בראש עיר מכהן; העבירות בוצעו בזמן שכיחן בתפקידו זה; העבירות שיוחסו לו דומות לאלה המיוחסות לחשוד שבפניי; ונעשה שימוש בסעיף 48(א)(10) לחוק המעצרים על מנת להגביל עיסוקו ולהרחיקו מהעירייה. השוני בין שני המקרים הוא שכנגד **חדיגה** הוגש כתב אישום, נקבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחתו והוא נעצר על ידי בית המשפט המחוזי עד לתום ההליכים ושחרר לאחר מכן על ידי בית המשפט העליון. בשל השוני המהותי שבין **פרשת חדיגה** לענייני של החשוד שבפניי, שוני המתבטא בשלב המקדמי בו אנו מצויים, טרם הגשת כתב אישום, שלב בו ב"כ החשוד לא עיינו

בחומר הראיות ולא נתאפשר להם להעלות טיעונים מושכלים לגביו, הרי שיש לנקוט משנה זהירות בהפעלת הסמכות הנוגעת להגבלת העיסוק ולצמצם הפגיעה בזכותו החוקתית של החשוד למינימום ההכרחי. בכך יקויים עיקרון המידתיות.

13. ובחזרה לנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה שבפניי - כאמור, נקבע כי קיים יסוד סביר לחשד שהחשוד ביצע את העבירות המיוחסות לו; עיון בנספח הסודי **במ/1**, כמו גם במסמכים **במ/2-במ/8**, מעלה שקיים יסוד לחשש, לעת הזו, כי חזרתו של החשוד לעיסוקו כראש מועצה עלול להקל עליו לבצע עבירות דומות ועבירות של שיבוש מהלכי החקירה. חזרתו של החשוד לסביבה בה בוצעו העבירות על ידו, לכאורה, כאשר עדים רבים שנחקרו בפרשה עובדים שם ונתונים למרותו המקצועית - כל זאת בהינתן שנקבע כבר לגביו כי נקט, לכאורה, במהלכים בעלי פוטנציאל לשיבוש החקירה ובפעולות החקירה שנותרו לביצוע (ראה בעמ' 8-9) - מטים את הכף לקבלת הבקשה, אם כי לא למלוא התקופה המבוקשת.

14. באיזון הנכון בין חזקת החפות העומדת לחשוד; זכותו החוקתית לחופש העיסוק; העובדה שטרם הוגש נגדו כתב אישום ולא נשמעו טיעוני באי כוחו לענין הראיות - לבין חשד סביר שמתקיים כנגדו; העובדה כי נקט, לכאורה, בפעולות בעלות פוטנציאל לשיבוש (אף אם לא ב-30 הימים האחרונים); החשש שיש לבצע עבירות דומות אם ישוב לעיסוקו; ופעולות החקירה לביצוע - נראה כי הארכת תוקף המגבלה על עיסוקו של החשוד למשך 31 ימים מהיום, ולא מעבר לכך, תהא מידתית.

15. לאור העקרונות שנסקרו לעיל, נראה כי בהיעדר שינוי נסיבות דרמטי ובהיעדר עובדות חדשות, לא ייעתר בית המשפט לבקשות שתגיש המבקשת בענין זה.

16. לאור האמור לעיל, אני מורה כי החשוד יורחק מכל עיסוק הקשור למועצת מטה יהודה, לרבות החברה הכלכלית, למשך 31 יום, דהיינו עד ליום 14.4.16 שעה 14:00. כמו כן, נאסר על החשוד ליצור קשר עם המעורבים בפרשה עד ליום 14.5.16, וזאת בהתאם לרשימה שמית שתועבר לידיי על ידי המבקשת בתוך 48 שעות.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לצדדים.

המזכירות תשיב לנציג המבקשת בלבד את החומר שנמסר לעיוני.

ניתנה היום, ה' אדר ב' תשע"ו, 15 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.